

DECIZIA nr. 655 din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 15 februarie 2018**

Data intrării în vigoare 15-02-2018

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Ionița Cochintu	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital, excepție ridicată de Gheorghe Iaciu în Dosarul nr. 1.909/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.264D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 5 octombrie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor [art. 57](#) și [art. 58 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 17 octombrie 2017, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.909/2/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital.

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Iaciu într-o cauză având ca obiect soluținarea recursului declarat împotriva unei Sentințe civile pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea sa de anulare, în totalitate, a unei decizii a Autorității de Supraveghere Financiară, a actelor subsecvente și a [art. 54 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare \(C.N.V.M.\) nr. 1/2006](#).

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) contravin [art. 1 alin. \(5\)](#) și [art. 21 alin. \(1\)-\(3\) din Constituție](#), precum și [art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#) și ale [art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului](#), deoarece nu precizează actele de reglementare la care fac trimitere, nu conțin niciun fel de informații pe baza cărora să se poată identifica aceste acte, respectiv articolele din cuprinsul acestora a căror nerespectare sau încălcare s-ar putea constitui într-o faptă ilicită contravențională.

6. Se consideră că dispozițiile criticate sunt de maximă generalitate, nu permit identificarea conduitei ilicite (nici prin normele la care fac trimitere, respectiv sintagma „acte de reglementare”) și nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, ceea ce este contrar [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), [art. 50 alin. \(2\) din Legea nr. 24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, principiului legalității incriminării și sancționării contravenționale, astfel cum este prevăzut în [Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) și de [art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#).

7. Se precizează că descrierea contravenției nu se regăsește în conținutul [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#), ci aceasta este încadrată în [art. 54 alin. \(2\) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006](#), act administrativ normativ fără forță de incriminare contravențională. În acest context se apreciază că normele criticate îngădesc și accesul direct la justiție, întrucât, de vreme ce nu prevăd în concret în ce constă conduita ilicită contravențională, acestea nu permit formularea unor apărări și verificarea legalității constatării contravenției și aplicării sancțiunii.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că [Legea nr. 297/2004](#) reprezintă legea-cadru în domeniul pieței de capital, potrivit dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\)](#); în ce privește Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (în prezent Autoritatea de Supraveghere Financiară - A.S.F.), [alin. \(3\)](#) al aceluiași articol stabilește că aceasta este

autoritatea competentă care aplică prevederile acestei legi, prin exercitarea prerogativelor stabilite în statutul său; potrivit [art. 2](#) și [art. 3 alin. \(1\) lit. b\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere a Asigurărilor, aceasta exercită atribuții de autorizare, reglementare, supraveghere și control prin emiterea de reglementări, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Prin urmare, textul vizat de excepția de neconstituționalitate este specific legislației cadru și face trimitere la norme speciale cuprinse în acte administrative cu caracter normativ emise în aplicarea [Legii nr. 297/2004](#).

9. În același timp, dispozițiile criticate îndeplinesc cerințele privind respectarea [Constituției](#), a supremației sale, precum și asigurarea accesului liber la justiție, având în vedere faptul că instanței de contencios administrativ i-a fost conferită competența de a verifica legalitatea actelor A.S.F., în cadrul unei proceduri care respectă exigențele unui proces echitabil, asigurând dreptul la apărare al părților și toate celelalte garanții procesuale oferite de lege.

10. Potrivit dispozițiilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Guvernul, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional cu privire la cerințele pe care trebuie să le îndeplinească textele de incriminare, spre exemplu [Decizia nr. 363 din 7 mai 2015](#), arată că acestea sunt aplicabile mutatis mutandis oricăror raționamente care vizează stabilirea calității legii contravenționale sau penale, astfel că revine Curții Constituționale să se pronunțe asupra excepției analizate, existând premisele ca excepția de neconstituționalitate să fie întemeiată. În acest context a menționat că normele criticate nu descriu fapta ce ar constitui contravenție cu precizia necesară normelor contravenționale și, din acest motiv, nu au un caracter accesibil și predictibil și pot duce la abuzuri în aplicare; nu pot fi sancționate, în temeiul unei legi, încălcări ale unor reglementări ale A.S.F., emise pe baza acesteia, sau încălcări ale unor acte normative sau administrative încă neemise la data intrării în vigoare a legii și care vor fi cuprinse în norme secundare, terțiare sau în acte administrative subsecvente. În general, sancționarea nerespectării legislației urmează a fi complet prevăzută prin chiar respectivele acte normative (în condițiile prevăzute de către [Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) sau de actele care reglementează competențele autorității emitente).

12. Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens arată că textul de lege îndeplinește cerințele instituite de [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), cerința de previzibilitate a normei se poate complini printr-o interpretare riguroasă și previzibilă a întregului act normativ, aspect ce revine instanței de judecată în virtutea rolului său activ. În plus, [Legea nr. 297/2004](#) reglementează înființarea și funcționarea piețelor de instrumente financiare, cu instituțiile și operațiunile specifice acestora, precum și a organismelor de plasament colectiv, în scopul mobilizării disponibilităților financiare prin intermediul investițiilor în instrumente financiare, fiind înființate și organisme specifice competente care aplică prevederile actului normativ criticat, cu atribuții de supraveghere, reglementare și control în domeniul pieței de capital.

13. Cât privește pretinsa nesocotire a dreptului la un proces echitabil apreciază că normele supuse controlului de constituționalitate nu pun în discuție îngrădirea dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru valorificarea drepturilor pretinse, precum și a intereselor lor legitime și de a se prevala, în tot cursul litigiului, de toate garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. Însă, obținerea drepturilor pretinse trebuie realizată în cadrul unui litigiu ce se desfășoară după anumite reguli instituite de legiuitor, potrivit dispozițiilor [art. 126 alin. \(2\) din Constituție](#).

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze prezenta excepție.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;”.

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale [art. 1 alin. \(5\)](#) cu privire la calitatea legii și ale [art. 21 alin. \(1\)-\(3\) din Constituție](#) referitor la accesul liber la justiție. De

asemenea sunt menționate dispozițiile [art. 6](#) privind dreptul la un proces echitabil și [art. 7](#) privind legalitatea incriminării din [Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale [art. 10](#) referitor la dreptul, în mod egal, echitabil și public la un tribunal independent din [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#).

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că soluția legislativă a mai format obiectul controlului de constituționalitate, textul legal asupra căruia instanța de contencios constituțional s-a pronunțat având următoarea redactare: „Constituie contravenții următoarele fapte: a) încălcarea prevederilor prezentei legi ori ale reglementărilor emise de C.N.V.M. în aplicarea prezentei legi”; în acest sens a fost pronunțată [Decizia nr. 213 din 9 mai 2013](#). În urma modificărilor și completărilor aduse [art. 272 din Legea nr. 297/2004](#), acest articol a fost reformulat, având o altă structură, cuprinzând mai multe alineate. De asemenea, asupra unor prevederi cuprinse în [art. 272](#) din aceeași lege [respectiv [art. 272 alin. \(1\) lit. g](#)] prin raportare la [art. 195 alin. \(1\) din Legea nr. 297/2004](#), articol din care fac parte și prevederile criticate în prezenta cauză, Curtea s-a mai pronunțat, în raport de critici de neconstituționalitate similare, sens în care este, spre exemplu, [Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 7 decembrie 2016, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

19. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate formulată în prezenta cauză, din motivarea acesteia, reiese, în esență, că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că a fost sancționat contravențional ca urmare a nerespectării unor prevederi cuprinse în actele de reglementare, emise în aplicarea [Legii nr. 297/2004](#), respectiv în [art. 54 alin. \(2\) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006](#), așadar, prin acte de reglementare infralegale, și care, în opinia sa, ar fi trebuit cuprinse în acte normative de nivelul legii. Astfel, consideră că textul criticat este neconstituțional, fiind contrar [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), deoarece nu precizează actele de reglementare la care face trimitere, nu conține niciun fel de informații pe baza cărora să se poată identifica aceste acte, respectiv articolele din cuprinsul acestora a căror nerespectare sau încălcare s-ar putea constitui într-o faptă ilicită contravențională, context în care apreciază că normele criticate îngreșesc și accesul direct la justiție, întrucât, din moment ce nu prevăd în concret în ce constă conduita ilicită contravențională, acestea nu permit formularea unor apărări și verificarea legalității constatării contravenției și aplicării sancțiunii.

20. [Legea nr. 297/2004](#) reglementează înființarea și funcționarea piețelor de instrumente financiare, cu instituțiile și operațiunile specifice acestora, precum și a organismelor de plasament colectiv, în scopul mobilizării disponibilităților financiare prin intermediul investițiilor în instrumente financiare [[art. 1 alin. \(1\) din Legea nr. 297/2004](#)], prevăzând și organismele specifice competente să aplice prevederile actului normativ criticat, cu atribuții de supraveghere, reglementare și control în domeniul pieței de capital.

21. Dispozițiile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) fac parte din [titlul X - Răspunderi și sancțiuni](#) - [[art. 271-279¹](#)], titlu în cuprinsul căruia se prevede că încălcarea dispozițiilor acestei legi și a reglementărilor adoptate în aplicarea sa atrage răspunderea în condițiile legii [[art. 271](#)].

22. [Art. 272 alin. \(1\) din Legea nr. 297/2004](#) prevede subiecții asupra cărora se poate antrena răspunderea și sancțiunile corelative. [Art. 272 alin. \(2\) din Legea nr. 297/2004](#), din care face parte și textul ce formează obiectul controlului de constituționalitate, stabilește faptele ce constituie contravenții, respectiv: nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora; nerespectarea prevederilor referitoare la modul de întocmire a situațiilor financiar-contabile și la auditarea acestora, prevăzute la [art. 258 alin. \(1\)](#); utilizarea neautorizată a sintagmelor servicii și activități de investiții, societate de servicii de investiții financiare, agent pentru servicii de investiții financiare, piață reglementată și bursă de valori, asociate cu oricare dintre instrumentele financiare definite la [art. 2 alin. \(1\) pct. 11](#), sau a oricărei combinații între acestea; nerespectarea obligațiilor prevăzute la [art. 286¹](#); împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F., precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform legii; nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței de capital; nepunerea în aplicare a sancțiunilor internaționale pe piața de capital; nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la formarea, pregătirea și perfecționarea profesională, respectiv echivalarea automată a diplomelor, atestatelor și certificatelor emise de organismele internaționale; nerespectarea de către organul statutar competent a obligațiilor prevăzute la [art. 283 alin. \(1\)](#); nerespectarea prevederilor titlului II din [Regulamentul \(UE\) nr. 648/2012](#).

23. În acest context, Curtea reține că autoritatea competentă să aplice prevederile [Legii nr. 297/2004](#) este C.N.V.M., prin exercitarea prerogativelor stabilite în statutul său [[art. 1 alin. \(3\) din Legea nr. 297/2004](#)]. În ceea ce privește activitatea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în virtutea [art. 1 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, „Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., se înființează ca autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, autofinanțată, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (C.S.A.) și Comisiei de

Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.).“ Potrivit dispozițiilor [art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012](#), Autoritatea de Supraveghere Financiară exercită atribuții de autorizare, reglementare, supraveghere și control asupra tuturor entităților din domeniul asigurărilor, pensiilor private și pieței de capital.

24. În virtutea prevederilor legale care abilitază C.N.V.M (în prezent A.S.F.) să emită reglementări, cu privire la operațiunile care se desfășoară pe o piață financiară și serviciile de investiții financiare, în aplicarea legii, aceasta a adoptat o serie de reglementări, cum ar fi [Regulamentul nr. 1/2006](#) privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin [Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 și 312 bis din 6 aprilie 2006, și [Regulamentul nr. 31/2006](#) privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene, aprobat prin [Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2007.

25. [Art. 54 din Regulamentul nr. 1/2006](#) privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, ale cărui dispoziții au fost reținute, în coroborare cu prevederile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#), ca acte de reglementare ce nu au fost respectate de către autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, cuprinde referiri la [art. 193-195 din Legea nr. 297/2004](#) care reglementează cu privire la operațiunile de piață ([titlul V](#), respectiv ofertele publice - capitolul I). În acest context, Curtea observă că, potrivit [art. 155 din Legea nr. 24/2017](#) privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 29 martie 2017, „(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, [art. 2 alin. \(1\) pct. 1, 4, 6, 6¹, 9, 9¹, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 27, 33, 34 și 36, art. 146 alin. \(5¹\), titlul V «Operațiuni pe piață», cuprinzând \[art. 173-208, titlul VI «Emitenții», cuprinzând art. 209-243¹, titlul VII «Abuzul pe piață», cuprinzând art. 244-257, art. 262 și art. 272 alin. \\(1\\) lit. g\\), art. 272 alin. \\(2\\) lit. c\\) și d\\), art. 273 alin. \\(1\\) lit. c\\), art. 273² și art. 279 lit. b\\) din Legea nr. 297/2004\]\(#\), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă. \(2\) Reglementările privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață emise de A.S.F. până la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân în vigoare până la adoptarea noilor reglementări emise în temeiul acesteia, cu excepția dispozițiilor contrare. \(3\) La data prevăzută la \[art. 69 alin. \\(2\\) din Regulamentul \\(UE\\) nr. 909/2014\]\(#\) al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a \[Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE\]\(#\) și a \[Regulamentului \\(UE\\) nr. 236/2012\]\(#\), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 257 din 28 august 2014, cu modificările ulterioare, prevederile \[art. 146 alin. \\(2\\), art. 148, art. 151 alin. \\(1\\) și \\(2\\) din Legea nr. 297/2004\]\(#\), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.“](#)

26. În această procedură, potrivit [art. 53 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006](#), oferta publică de cumpărare/preluare poate fi inițiată după cel puțin trei zile lucrătoare de la data publicării anunțului de ofertă. Termenul de valabilitate este cel stipulat în anunț, documentul de ofertă și decizia de aprobare. La expirarea valabilității sale, oferta devine caducă. Oferta este irevocabilă pe întreaga perioadă de derulare a acesteia. Însă, potrivit [art. 54 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006](#), în situația în care, după data inițierii ofertei, ofertantul sau persoanele cu care acesta acționează în mod concertat cumpără valori mobiliare de tipul celor obiect al ofertei, în afara ofertei, ofertantul are obligația să majoreze prețul din oferta publică astfel încât acesta să fie cel puțin egal cu cel mai mare preț plătit de ofertant în afara ofertei. Ofertantul are obligația să depună la C.N.V.M. o cerere de aprobare a amendamentului privind modificarea prețului de cumpărare și a numărului de acțiuni obiect al ofertei, cu respectarea prevederilor referitoare la modificarea, ulterior, de către ofertant a termenilor prospectului/documentului de ofertă, cu respectarea anumitor condiții. După data inițierii, ofertantul sau persoanele cu care acesta acționează în mod concertat pot cumpăra în afara ofertei acțiuni de tipul celor care fac obiectul ofertei, numai în situația în care sunt respectate cumulativ următoarele condiții: a) cumpărarea se realizează la un preț mai mare decât prețul de ofertă; și b) cumpărarea se realizează cu cel puțin opt zile lucrătoare înainte de închiderea ofertei. De asemenea, ofertantul poate modifica ulterior termenii prospectului/ documentului de ofertă, cu respectarea următoarelor condiții: a) obținerea aprobării C.N.V.M. de modificare a prospectului/ documentului de ofertă; b) modificarea termenilor ofertei să nu conducă la condiții mai puțin avantajoase pentru cei cărora le este adresată; c) modificarea să facă obiectul unui anunț care să fie adus la cunoștința investitorilor în aceleași condiții ca și prospectul/documentul de ofertă. Orice cerere de modificare a prospectului/documentului de ofertă aprobat este depusă la C.N.V.M. cu cel puțin o zi lucrătoare anterioară ultimei zile de derulare a ofertei. În cazul aprobării amendamentelor referitoare la preț sau la alte elemente ale prospectului/documentului de ofertă, cu excepția termenului de închidere a ofertei, C.N.V.M. este în drept să prelungească perioada de derulare a ofertei, astfel încât să existe cel puțin două zile lucrătoare de la publicarea amendamentului până la închiderea ofertei [[art. 9 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006](#)].

27. Față de cele prezentate, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#), în raport cu [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece textele criticate îndeplinesc condițiile de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu prin [Decizia nr. 363 din 7 mai 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragraful 16-19 și 26-27, respectiv cerințele de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, specifice standardului calității legii, precum și în jurisprudența Curții Europene a

Drepturilor Omului care a fost avută în vedere de instanța de contencios constituțional la pronunțarea deciziilor în această materie.

28. În acest context, Curtea reține [Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 2007](#), pronunțată în Cauza Dragotoniș și Militaru-Pidhorni împotriva României, paragraful 35, prin care s-a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului de care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. La fel se întâmplă și cu profesioniștii, obișnuiți să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea activității lor. Astfel, se poate aștepta ca aceștia să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă.

29. Ca atare, normele criticate reglementează, în mod clar și precis, conduita pe care trebuie să o urmeze părțile aflate în ipoteza normei legale, faptul că normele de reglementare date în aplicarea [Legii nr. 297/2004](#) trebuie respectate, în caz contrar, persoanelor care se află în ipoteza normei - persoane care sunt profesioniști în domeniul pieței de capital li se poate atrage răspunderea contravențională, sunt accesibile, întrucât au fost aduse la cunoștință publică prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar între normele legale și cele infralegale există atât o conexiune logică pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat, cât și o corespondență sub aspectul forței lor juridice. Destinatarii acestora, având în vedere conținutul normativ, pot avea reprezentarea consecințelor nerespectării acestor prevederi legale. În acest context, Curtea reține că normele criticate nu pot fi privite prin prisma unei pretense nerespectări a prevederilor ce reglementează materia redactării actelor normative, acestea fiind în consonanță și cu dispozițiile [Legii nr. 24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

30. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, se reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale [Constituției](#). Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă că, față de această critică, Curtea nu se află în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei simple pretense contrarietăți între norme legale ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, în general, și norme care reglementează în materia pieței de capital. De altfel, legiuitorul are deplina legitimitate de a stabili atât norme cu caracter, general, special, cât și reglementări derogatorii (a se vedea [art. 14 și 15 din Legea nr. 24/2000](#) și [Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016](#), precitată).

31. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 21 alin. \(1\)-\(3\) din Constituție](#), ale [art. 6](#) privind dreptul la un proces echitabil din [Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale [art. 10](#) cu privire la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial, care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa, din [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#), Curtea constată că nu poate fi reținută pretensoa contrarietate a prevederilor criticate cu acestea. Potrivit [art. 274 din Legea nr. 297/2004](#), săvârșirea contravențiilor prevăzute la [art. 272](#) se constată de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în prezent de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, iar potrivit [art. 275 alin. \(1\)](#) din aceeași lege, la individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului. În acest context, Curtea observă că, în temeiul [art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012](#), deciziile și orice alte acte administrative emise de A.S.F. se contestă conform [Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare. Totodată, Curtea reține că verificarea legalității actelor C.N.V.M./A.S.F., care sunt acte administrative unilaterale, se face de către o instanță judecătorească, ce se bucură de independență și se caracterizează prin imparțialitate, printr-o procedură care respectă exigențele unui proces echitabil, în condițiile asigurării dreptului la apărare al părților, acestea având posibilitatea de a beneficia de toate garanțiile procesuale pentru a-și valorifica în mod eficient drepturile procedurale [a se vedea [Decizia nr. 213 din 9 mai 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, și [Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016](#), precitată].

32. Față de cele prezentate, Curtea constată că prevederile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital nu trebuie interpretate și aplicate în mod disparat, ci trebuie avut în vedere întreg cadrul legislativ cu privire la piața de capital, astfel că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, neputându-se reține pretensoa încălcare a prevederilor constituționale și convenționale invocate în susținerea acestora.

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Iaciu în Dosarul nr. 1.909/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile [art. 272 alin. \(2\) lit. a\) din Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. Valer Dorneanu

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu
